

CAFE RUSTWAT OP KORTENOORD

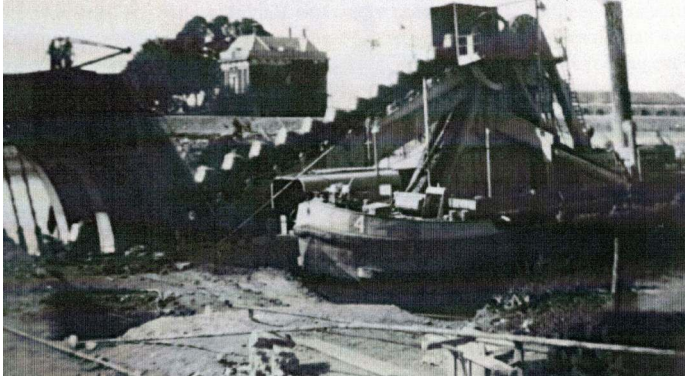
In 1937 werd het café Rustwat, naast de molen, opnieuw gebouwd, het staat er nu nog.

Het vroegere café was al erg oud en stond veel lager dan nu. Na de dijkverhoging zou het café, als het er nu nog zou staan, alleen met het bovenraampje boven dijk uitkomen. Het huis liep steeds onder water zodat de biljarttafel op biervaten stond. De IJssel was met de jaren gestegen door de uitgraving van de Waterweg en het stijgen van de zeespiegel. Het was er altijd druk, de bus stopte er, ook voor mensen die met het pontje mee gingen. Veel Ouwerkers werkten in Rotterdam en namen het pontje en vandaar daar gingen ze met de bus. In het haventje was veel bedrijvigheid, ook het vervoer naar de steenplaats was er met een grotere pont die later kwam voor auto's. Deze pont werd getrokken door een staaldraad die diep onder water van de ene naar de andere kant liep. Dat was te zwaar voor moeder, dus kwam daarvoor een man.

Boven de café deur hing een bordje met een dubbele betekenis:

"Hier zette men koffie en over".

IJsselverbreding, het huis van de burge-meester.

Kortenoord, het oude Rustwat.

De dijk bij de molen en café Rustwat was nog onverhard, we zien ook de oude huisjes onder aan de dijk, links; het huis op de dijk was van Molenaar van Waasbergen.

Oude cafe Rustwat.

Waar Van Vliettrucs was komen nu huizen.

Een heel oude foto van Kortenoord, rechts zien we huizen, waar nu van Vliet Trucks is, links sigarenmakerij Pruijt. Op de achtergrond zien we molen "Windlust".

Corrie Heuvelman Speksnijder. geb. 1923 trouwde met Nieuwerkerker Kees Heuvelman en woonde naast poelier Hazebroek, zij heeft ook de bochtafsnijding van dichtbij meegemaakt, niet alleen de Spreeuwenhoek verdween maar ook de huisjes die langs de dijk stonden. Zij vertelde over haar moeder en over café Rustwat:

Eind van 1800 trouwde mijn moeder Magdalena, die uit Ouderkerk kwam, met de kroegbaas De Bruin van het oude café Rustwat in Nieuwerkerk. Haar Christelijke vader vond het maar niks dat het café op zondag open was en er kwamen volgens hem veel zatlappen in dat café. Inderdaad was dat zo, want 's morgens kwamen de vaste klanten al om drank. Vrouwen kwamen soms schelden als hun mannen hun weeggeld verdronken. Het was wel gezellig als reizigers of anderen koffie kwamen drinken. Mijn moeder kon als schippersdochter heel goed roeien en kon toen zij trouwde gelijk als roeister fungeren, het was toen nog een voet- en fietspontje.

Ze kregen in 19 jaar 12 kinderen, het was altijd armoede in die tijd. Mijn moeder wilde met haar grote gezin niet meer in het café werken. Haar vader kocht voor het gezin op de Ouderkerkse Lage weg een huis, naast het kerkje van voorganger De Redelijkheid. Zij werd daar kosteres en beheerde de medicijnen van de dokter.

Haar zwager Piet de Bruin nam het café over en haar man ging bij Vente veevoeders werken. Na Piet nam Bertus de Bruin en zijn vrouw Jaantje van Vianen het café over. Jaantje was een werkzame vrouw in het gezin met 5 zoons en in het café. Een broer van Bertus, was Hannes en woonde bij hen in, hij was vrijgezel en werd de veerman van het fietspontje. Het onderhoud van de veerboten deed Dijkman.

In 1968 is de Rustwat verkocht en kreeg nadien verschillende eigenaren.

Elly van Gelderen Kasbergen.